

[Indenrigsministeren.]

grundstigning, der ellers ville have påhvilet ejendommen på salgstidspunktet.

For det tilfælde, at der til trods herfor i visse tilfælde måtte vise sig vanskeligheder for en kommune ved på rimelig måde at finansiere salg på jordrentevilkår, er der i § 8 stillet forslag om en statslåneordning. Man har dog ikke fundet det hensigtsmæssigt i selve loven at fastsætte nærmere regler for lånenes rente- og afdragsvilkår, men det er tanken, at lån skal ydes til markedsrente, men med en afdragstid på indtil 60 år efter annuitetsprincippet. Et sådant lån vil indebære en vis finansieringshjælp for en kommune, idet kommunerne efter gældende praksis må afdrage lån, der optages til finansiering af jordkøb m. v., som serielån i løbet af højst 30 år.

Det resultat, som regeringen tilsigter at opnå ved lovforslagets gennemførelse, er at indføre fuld grundskyld for de ejendomme, der engang har været i offentlig eje, og samtidig skabe et godt grundlag for, at kommunerne kan føre en fremsynet jordpolitik.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje folketsings velvillige behandling.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om planlægning af Køge Bugt-området.

I det lovforslag om udbygning af det storkøbenhavnske S-banenet m. v., som er fremsat af den højtærede minister for offentlige arbejder, foreslås bl. a. bemyndigelse til at bringe en S-bane fra København langs Køge Bugt til Vallensbæk til udførelse. Anlægget vil danne første etape af den såkaldte Køgebugtbane, og for de senere etapers vedkommende er der allerede foretaget ekspropriationer til Greve-Kildebrønde kommune.

Området langs Køge Bugt vil endvidere blive gennemløbet af vestmotorvejen, om hvis linjeføring der nu i det væsentlige er enighed i udvalget angående vejplanlægning m. v. i Storkøbenhavn.

Bane- og vejlinjerne vil danne grundlaget for en ny, meget betydelig bymæssig udvikling af det storkøbenhavnske område. Den ny bydannelse vil kunne finde sted i nøje overensstemmelse med de principper

for Københavnsegnens fremtidige byudvikling, som i 1948 kom til udtryk i egnsplanskitsen for Storkøbenhavn — den såkaldte fingerplan — hvorefter udviklingen bør ske i tilslutning til de kollektive trafikmidler, der stråler som fingre ud fra den københavnske bykerne.

Byplannævnets hovedstadsafdeling har i 1958 efter forslag fra Hovedstadskommunernes Samråd påbegyndt arbejdet med tilvejebringelsen af en ny egnsplan for Københavnsognen. Et forslag til den nye egnsplan foreligger endnu ikke. Men det kan dog allerede nu anses for givet, at en stor bydannelse ved Køge Bugt i tilslutning til en ny S-bane og en vestmotorvej vil indgå i en kommende egnsplan.

I byudviklingsplanen for Københavnsognen af 1951 og den særlige byudviklingsplan for Køge Bugt-området af 1954 har man regnet med en betydelig udvikling i Køge Bugt-områderne, når de trafikale forudsætninger herfor var til stede. Således kan betydelige yderzonearealer i Køge Bugt-området forventes frigivet til bebyggelse, når planen fra 1954 skal fornyes ved gylighedsperiodens udløb i 1962, og det samme vil blive tilfældet for den del af Køge Bugt-området, som omfattes af byudviklingsplanen af 1951, selv om denne plan i øvrigt er gældende til 1966.

Det lovforslag om planlægning af Køge Bugt-området, som herved fremsættes, vil betyde en nødvendig støtte for kommunerne i området ved den byplanlægning, som må finde sted som følge af den store byudvikling. Som der nærmere er gjort rede for i bemærkningerne til lovforslaget, kan man ikke regne med, at alle de kommuner, som denne byudvikling vil omfatte, råder over den tekniske sagkundskab og de forudsætninger i økonomisk henseende, som må til for at skabe en hensigtsmæssig planlægning. Det må således erindres, at området, der for store deles vedkommende er under landbrugsmæssig drift, vil kunne rumme boliger til i hvert fald 100 000 beboere. Alene planlægning af beliggenheden af de nødvendige bycentre, erhvervsområder og friluftsområder, der skal betjene en så omfattende bydannelse, må kræve særlige foranstaltninger, som kommunerne ikke har mulighed for at tilvejebringe på tilfredsstillende måde, hvis de skulle planlægge hver for sig.